

A M A G Y A R K Ö Z T Á R S A S Á G N E V É B E N !

A **(kamara neve)** Ítéltábla **(felperes neve, címe)** szám alatti lakos felperesnek - dr. Frank Erzsébet ügyvéd által képviselt **(I. r. alperes neve, címe)** szám alatti lakos I.r., dr. Szalma Renáta ügyvéd által képviselt **(II. r. alperes neve, címe)** szám alatti lakos II.r., **(III. r. alperes neve, címe)** szám alatti lakos III.r. és **(IV. r. alperes neve, címe)** alatti lakos IV.r. alperesek ellen szerződés érvénytelenségének megállapítása és egyéb iránt indított perében a Csongrád Megyei Bíróság 2010. december 7. napján kelt 2.P.21.532/2010/17. számú ítélete ellen a felperes 19. számú és Pf.II.20.029/2011/2. szám alatt kiegészített fellebbezése folytán lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta a következő

Í T É L E T E T :

Az elsőfokú bíróság ítéletét **helybenhagyja** azzal a pontosítással, hogy az I.r. alperes az elsőfokú ítélet szerinti marasztalási összeg után 2005. június 3. napjától a kifizetés napjáig köteles a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatot fizetni.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg I.r. alperesnek 100.000,- (egyszázezer) Ft, a II.r. alperesnek 100.000,- (egyszázezer) Ft, III. és IV.r. alpereseknek személyenként 15.000 - 15.000,- (tizenötezer-tizenötezer) Ft másodfokú perköltséget.

Köteles továbbá megfizetni az illetékes állami adóhatóság külön felhívására a Magyar Államnak 408.000,- (négy száznyolcezer) Ft fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

INDOKOLÁS:

Az I. és a II.r. alperesek házastársak voltak. Házasságukat a Keszthelyi Városi Bíróság 4.P.20.216/2000/48. számú ítéletével bontotta fel. A perben a jelen per I.r. alperesét ügyvédként a felperes képviselte. A jelen per II.r. alperese 2003. szeptember 26. napján P.21.416/2003. szám alatt a Zala Megyei Bíróságon keresetet terjesztett elő az I.r. alperessel szemben a házastársi közös vagyon megosztása iránt. A keresetlevél tartalmazta, hogy a házastársi közös vagyon részét képezi a **(település neve, ingatlan címe, hrsz.-a)** szám alatti ingatlan I.r. alperes tulajdonaként nyilvántartott 21/90, és a II. r. alperes tulajdonaként bejegyzett 25/90 tulajdoni hányada. A II. r. alperes (a hivatkozott vagyonmegosztási per felperese) kérte a közös tulajdon megszüntetését akként, hogy az I.r. alperes tulajdoni hányadát megváltási ár megfizetése ellenében a bíróság adja az ő tulajdonába. Az I.r. alperest e perben 2005. májusa és 2007. októbere közötti időszakban a felperes képviselte, a megbízási jogviszony azért szűnt meg, mert a felperest a **(kamara neve)** Ügyvédi Kamara 2007. július 1. napján törölte a névjegyzékből.

A felperes az I.r. alperes képviseletében a Keszthelyi Városi Bíróság előtt P.20.157/2002. szám alatt 2002. február 11. napján kereset terjesztett elő ajándék visszakövetelése iránt a jelen per II.r. alperesével szemben, majd képviseleti joga 2002. március 13. napján megszűnt.

A felperes és az I.r. alperes között 2005. május 20. napján megállapodás jött létre, amelyben kijelentették, hogy a felperes ügyvédként megbízási szerződés alapján képviselte az I.r. alperest az említett perekben, illetve egy tartási szerződés módosítása során, amely ügyekkel kapcsolatos ügyvédi munkadíj, utazási költség, illetve készkiadás iránti elszámolás nem történt meg. Rögzítették továbbá, hogy közöttük adásvételi szerződés jött létre, amelyben az I.r. alperes a felperesre ruházta a **(település neve, ingatlan fekvése, hrsz.-a)** alatt felvett ingatlan tulajdonában lévő 21/90 illetőségét 6 millió forint értékben. Az I.r. alperes elismerte, hogy az ingatlanhányad ellenértékét megkapta, így a tulajdonjog bejegyzése akadályba nem ütközik. Rögzítették, hogy jelen per II-IV.r. alpereseit, mint tulajdonostársakat elővásárlási jog illeti meg. A szerződés 4. pontja szerint az ingatlan tulajdonjogának átruházása ellenében a felperes kötelezettséget vállalt, hogy képviseli az I.r. alperest a házastársi vagyonközösség megszüntetése iránt a Zala Megyei Bíróság előtt 4.P.20.478/2005. szám alatt folyamatban lévő vagyoni jogi perben további díj és költség felszámítása nélkül. Vállalta továbbá a bíróság által a II.r. alperesnek megítélt összeg, az I.r. alperest az adásvételi szerződéssel összefüggésben terhelő illeték és személyi jövedelemadó megfizetését, valamint kötelezettséget vállalt az I.r. alperessel szemben a II.r. alperes által még esetlegesen érvényesíteni kívánt vagyoni jogi igény teljesítésére.

Ugyanezen a napon a felperes és az I.r. alperes között a fentiekben írt tartalmú

Pf.II.20.029/2011/6.szám

adásvételi szerződés jött létre az I.r. alperes tulajdonában lévő ingatlanilletőség átruházására vonatkozóan, amelyet utóbb 2005. június 3. napján felbontottak, majd újabb szerződést kötöttek, amely az előzőtől annyiban tért el, hogy az ingatlan vételárát 6.500.000,- Ft-ban állapították meg.

A házastársi közös vagyon megosztása iránti perben az I. és a II.r. alperesek 2009. július 9. napján a Zala Megyei Bíróság 4.P.20.684/2008/31-II. számú végzésével jóváhagyott egyezségben megállapodtak abban, hogy az I.r. alperes tulajdonaként nyilvántartott fenti ingatlanilletőség a II.r. alperes tulajdonába kerül házastársi vagyontársaság megszűntetése címén azzal, hogy a II.r. alperes hozzájárult az I.r. alperes jelzálogjogának bejegyzésére a II.r. alperest terhelő 2.800.000,- Ft értékkiegyeztetés biztosítékeként. Mindezekre tekintettel a II.r. alperes tulajdonjoga ingatlan-nyilvántartási bejegyzést nyert a felperes tulajdonjog bejegyzése iránti kérelmének elutasítása mellett.

A felperes keresetében annak megállapítását kérte, hogy az I. és a II.r. alperesek perbeli ingatlanhányad vonatkozásában létrejött és a bíróság által jóváhagyott egyezsége érvénytelen, mert az a Ptk. 365. §-ába, illetve Ptk. 117. §-ába ütközik. Kérte a II.r. alperes tulajdonjogának törlése mellett tulajdonjoga ingatlan-nyilvántartási bejegyzését, a III. és a IV.r. alperesek, mint tulajdonostársak ennek túrésára kötelezését. Másodlagosan 7.000.000,- Ft és annak 2005. június 3. napjától járó törvényes mértékű késedelmi kamata és a perköltség megfizetésére kérte kötelezni az I. és a II.r. alpereseket. Elsődleges kereseti kérelmét azzal indokolta, hogy az I.r. alperes az egyezség megkötésekor már nem volt az ingatlanilletőségnek a tulajdonosa, tekintve, hogy azt a 2005. évben létrejött adásvételi szerződéssel neki eladta. Hangsúlyozta, hogy az ingatlan a birtokába került és az I.r. alperes a tulajdonjog bejegyzéséhez is hozzájárulását adta, vagyis a szerződés teljesedésbe ment. Másodlagos kereseti kérelme az I. és II.r. alperesek 1984. és 2005. év között ellátott peres és peren kívüli képviselőjével kapcsolatos díjigénye.

Az alperesek ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. Az I.r. alperes nem vitatta, hogy a felperes a Zala Megyei Bíróság előtti házastársi közös vagyon megosztása iránti perben ellátta a képviselőjét. Hivatkozott arra, jogi ismeretek hiányában nem volt tudomása arról, hogy a Csjt. 30. §-a értelmében a tulajdoni hányadát nem ruházhatta volna át a II.r. alperes hozzájárulása nélkül a felperesre. A felperessel kötött szerződés véleménye szerint színlelt, illetve fedezetelvonó is, ezért a II.r. alperessel kötött egyezség érvényesen létrejött. Azt nem vitatta, hogy tartozik a felperesnek az ügyvédi tevékenysége ellenértékével, illetve felmerült költségeivel,

előadta, a perindítást megelőzően sem zárkózott el a végzett munkával, illetve az ügyértékkel arányban álló díj megfizetésétől, de az ingatlan vételárával azonos összegű díjat nem tartotta elfogadhatónak. A követelést 200.000,- Ft erejéig ismerte el.

A II., III. és IV.r. alperesek egyező védekezése szerint a felperes és az I.r. alperes közötti szerződés jogszabályba ütközik, sérti a Csjt. 31. § (1) bekezdését, valamint a Ptk. 112. § (1) bekezdésében írtakat, illetve a II.r. alperes hozzájárulásának hiányában a Ptk. 215. § (1) bekezdése alapján a szerződés létre sem jött. Hivatkoztak arra is, hogy a felperes tulajdonjoga az ingatlan-nyilvántartásban nem került bejegyzésre, ezért tulajdonjogot nem szerezhette. A II.r. alperes állította, hogy megbízásából a felperes egy alkalommal járt el, amelynek díját kiegyenlítette.

Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az I.r. alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 200.000,-Ft-ot, valamint annak 2005. június 3. napjától járó törvényes mértékű késedelmi kamatát. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I.r. alperesnek 200.000,- Ft, a II., III. és IV.r. alpereseknek, mint egyetemleges jogosultaknak ugyancsak 200.000,- Ft perköltséget, valamint az államnak 420.000,- Ft le nem rótt eljárási illetéket. Határozatának indoklása szerint a I-II.r. alperes által kötött bíróság által jóváhagyott egyezség ítéleti hatályú, az a Bszi. 7. §-a alapján mindenkire kötelező határozatnak minősül, ezért az abban foglaltakat sem a felek, sem pedig más hatóságok, illetve személyek vitássá nem tehetik. A felperes elsődleges keresete a jogerős bírói ítéletnek megfelelő határozat érvénytelensége megállapítására irányul, amely a fentiek szerint nem teljesíthető. Rámutatott továbbá, hogy a perbeli adásvételi szerződés érvénytelen, miután a házastársi közös vagyonhoz tartozó ingatlanilletőség elidegenítéséhez a II.r. alperes nem járult hozzá, amelyről a felperes is tudomással bírt, hiszen a keresetlevél tartalmazta, hogy az ingatlan e tulajdoni hányadára a II.r. alperes igényt tart a házastársi közös vagyon megosztása során. Az adásvételi szerződés tehát sérti a Ptk. 117. § (1) bekezdésében foglaltakat, s mint lehetetlen szolgáltatásra irányuló szerződés semmis. Az érvénytelen szerződés alapján pedig a felperes tulajdoni igényt nem érvényesíthet. A másodlagos kereseti kérelmet illetően megállapította, az I.r. alperesnek nem vitásan ügyvédi munkadíj tartozása áll fenn a felperessel szemben, ezt az I.r. alperes sem a perben, sem a pert megelőzően nem tette kétségessé, csupán az érvényesíteni kívánt igény összegét nem fogadta el. Az elsőfokú bíróság nem találta elfogadhatónak azt a felperesi előadást, miszerint díjának összegét az ingatlanilletőség szerződésben rögzített vételárával egyezően határozták meg, nem tekinthető az adásvételi szerződés a díjigény elismerésének sem. Rámutatott, a 2005. május 20. napján kelt megállapodás szerinti ellenértéket a felperes tényállásban részletezett kockázatvállalására is tekintettel határozták meg. Mindezek alapján a Pp. 164. § (1)

bekezdése alapján a felperest terhelte annak bizonyítása, hogy az I.r. alperesnek a közöttük létrejött megbízási jogviszonyokból fakadóan milyen összegű tartozása áll fenn, a felperes azonban az erre vonatkozó, a Pp. 3. § (4) bekezdésén, illetve 141. § (2) és (6) bekezdésén alapuló felhívás ellenére nem terjesztette elő bizonyítékait. Mindezek alapján az elismert 200.000,- Ft-ot és annak késedelmi kamatát találta megítélhetőnek.

Az ítélet ellen a felperes élt fellebbezéssel annak keresete szerinti megváltoztatása iránt. Kérte az adásvételi szerződést szerkesztő **(ügyvéd neve)** ügyvéd tanúkénti meghallgatását. Hangsúlyozta, az I.r. alperes képviselőjét 21 évig látta el peres és peren kívüli ügyekben egyaránt, ügyvédi munkadíj fizetése nélkül. Annak fedezetéül az I.r. alperes mindig vagyonát jelölte meg, és azt ígérte, amint körülményei rendeződnek, kiegyenlíti tartozását. Azt, hogy a feladatát ellátta, igazolja, hogy az I.r. alperes ragaszkodott a személyéhez. Kiemelte, hogy a vagyontársasági perben a II.r. alperes igénye a kezthelyi ingatlanban végzett közös beruházással volt kapcsolatos. Előadta, az első adásvételi szerződésben megjelölt 6 millió forint ellenérték már egy alku folyamat eredményeként került meghatározásra. Változatlan álláspontja szerint azzal, hogy az I.r. alperes az adásvételi szerződést aláírta, elismerte tartozásának összegét, így a bizonyítási kötelezettség őt terheli. Álláspontja szerint téves az elsőfokú ítélet azon megállapítása, miszerint az I.r. alperes ingatlanilletősége a házastársi vagyontársaság része. Véleménye szerint az ingatlan megszerzésekor azzal, hogy eltérő arányú tulajdont szerzett az I. és a II.r. alperes, lényegében a házastársi közös vagyont megosztották. Nézete szerint - az elsőfokú bíróság okfejtésével szemben - az I. és a II.r. alperesek között létrejött megállapodás megtámadható. További peres iratok beszerzését indítványozta.

Az I.r. alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte, fenntartva az elsőfokú eljárásban előadott védekezését. Kiemelte, hogy a felperes bizonyítási kötelezettségének a bíróság erre irányuló felhívása ellenére nem tett eleget.

A II., III. és IV.r. alperesek fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult. Hangsúlyozták, a felperes a bíróság felhívása ellenére bizonyítékokat, bizonyítási indítványt nem terjesztett elő, ezért a Pp. 3. § (4) bekezdése alapján, továbbá a Pp. 235. § (1) bekezdése alapján a másodfokú eljárásban új bizonyíték, illetve bizonyítási indítvány előterjesztésére már nincs lehetősége, ezért álláspontjuk szerint nem teljesíthető a felperes által felajánlott tanúbizonyítás. Ugyanakkor utaltak arra, hogy **(ügyvéd neve)** ügyvéd képviselői

tevékenysége nem tárgya a jelen pernek, másrészt az általa készített adásvételi szerződésben és egyéb okiratokban rögzítettek túl további, a per szempontjából

releváns tényre vonatkozó nyilatkozatot tenni nem tud. Egyebekben fenntartották az elsőfokú eljárásban előadottakat.

A fellebbezés **nem alapos.**

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, érdemi döntése is helytálló, jogi okfejtésével azonban az ítéletábra nem ért egyet az alábbiakra tekintettel:

A felperesi fellebbezés kapcsán az ítéletábrának elsődlegesen a felperes és az I.r. alperes közötti adásvételi szerződés érvényességét illetően kellett állást foglalnia, amennyiben ugyanis a szerződés érvénytelen, a felperes elsődleges keresete érdemben nem vizsgálható. Az ítéletábra nem ért egyet az elsőfokú bíróság e tekintetben elfoglalt álláspontjával. A Csjt. 30. § (1) bekezdése a házastársak rendelkezési jogának gyakorlását a vagyontársasághoz tartozó tárgyakra nézve mind a vagyontársaság fennállása alatt, mind pedig az életközösség megszűnésétől a közös vagyon megosztásáig terjedő időszakban a házastársak „közös egyetértéséhez” köti. A házastársak és a harmadik személyek közötti külső polgári jogi jogviszonyokban a házastársak 30. § (1) bekezdés szerinti közös egyetértésének a hiánya a tulajdonos rendelkezési joga Ptk. 114. §-a szerinti korlátozásának nem tekinthető és e jogviszonyokban az ingatlan-nyilvántartásba a házastársi közös vagyonba tartozó ingatlanilletőség vonatkozásában tulajdonosként bejegyzett házastárs rendelkezése a Ptk. 117. § (1) bekezdésének alkalmazása szempontjából a tulajdonos részéről történő átruházásnak minősül, azaz a szerződés nem irányul lehetetlen szolgáltatásra. Önmagában tehát a rendelkezési jog megsértése miatt a harmadik személlyel kötött adásvételi szerződés a külső jogviszonyban érvénytelennek nem minősül (BDT. 2010/2290.). Ahhoz a bírói gyakorlat - amennyiben annak jogszabályi feltételei fennállnak - a relatív hatálytalanság jogkövetkezményeit fűzi. Mindebből következően az adásvételi szerződés érvényes.

A felperes tulajdonjog bejegyzésére irányuló keresete ugyanakkor a II.r. alperes tulajdonjogának törlésével teljesíthető, amelyre az I. és a II.r. alperesek által kötött egyezség érvénytelenségének megállapíthatósága esetén kerülhet sor. A peradatok alapján nem vitatható, hogy a perbeli ingatlanilletőség az I. és a II.r. alperesek házastársi közös vagyonába tartozott. Nem volt jogszabályi akadálya annak, hogy a házastársi közös vagyon megosztásával kapcsolatos jogvitájukat egyezséggel rendezzék (Pp. 148. § (1) bekezdés). A Pp. 148. § (4) bekezdése valóban kimondja, hogy a bíróság által jóváhagyott egyezség ítéleti hatályú, ez azonban nem változtat

azon, hogy a bíróság által jóváhagyott egyezség a felek szerződése, amely polgári jogi alapon önálló keresettel megtámadható. Ha a megtámadás eredményeként a bíróság az egyezség szerződési részének az érvénytelenségét állapítja meg, ez az ítélet az egyezséget jóváhagyó végzés elleni perújítást alapozhatja meg (Polgári perrendtartás magyarázata 1. kötet Complex Kiadó Jogi és Üzleti Tartalomszolgáltató Kft. Budapest, 2007. 883. oldal). Az elsőfokú bíróság álláspontjával szemben tehát a felperes által felhozott semmisségi ok érdemben vizsgálható. A felperes az egyezség érvénytelenségét arra alapította, hogy az I.r. alperes az érintett ingatlanhányad tulajdonjogát a vele kötött adásvételi szerződéssel ráruházta, így a II.r. alperessel kötött egyezségben jogi okból lehetetlen szolgáltatásra vállalt kötelezettséget (Ptk. 227. § (2) bekezdés). A Ptk. 117. § (1) bekezdése alapján átruházással csak a dolog tulajdonosától lehet tulajdonjogot szerezni. Az ingatlan tulajdonjogának a megszerzéséhez azonban az erre irányuló szerződésen vagy más jogcímen felül a tulajdonosváltásnak az ingatlan-nyilvántartásba történő bejegyzése is szükséges (Ptk. 117. § (3) bekezdés). A bejegyzés konstitutív hatályú, így annak megtörténteig a szerző félnek - érvényes szerződés esetén - a bejegyzésre, mint a szerződés teljesítésére irányuló kötelmi joga keletkezik (BDT. 2002/636.). Jelen esetben a felperes tulajdonjoga a közte és az I. r. alperes között létrejött szerződés alapján nem került bejegyzésre az ingatlan-nyilvántartásba, következésképp az általa hivatkozott okból az I-II.r. alperesek egyezségének az érvénytelensége nem állapítható meg. Az elsőfokú eljárás adatai alapján nem merült fel egyéb semmisségi ok sem, amelynek hivatalbóli észlelésére a másodfokú bíróság kötelezettsége kiterjedne (Legfelsőbb Bíróság Az érvénytelenségi perekben felmerülő egyes eljárási kérdésekről szóló 2/2010. (VI. 28.) PK. vélemény 4.b.).

Az egyezségkötés következménye ugyanakkor, hogy az I.r. alperes a felperessel kötött szerződésben vállalt - az ingatlanilletőség tulajdonjogának átruházására irányuló - kötelezettségét teljesíteni nem tudja. Tény viszont, hogy a felperes részéről sem történt meg az ellenérték teljesítése. Az adásvételi szerződés vételár kifizetésére vonatkozó rendelkezése a Ptk. 207. § (6) bekezdése alapján színlelt, azaz semmis, hiszen nem vitásan az ellenérték teljesítésének módjára vonatkozóan a 2005. május 20. napján kelt okirat tartalmazza a felek megállapodását. Ebből kitűnően a vételár kiegyenlítése részben a felperes megbízási szerződésekből eredő,összagszerűségében meg nem határozott díjkövetelésének beszámításával történt, továbbá magában foglalta az I.r. alperes házassági vagyoni jogi perben való jogi képviselőt további díjfelszámítás nélkül, a tulajdon-átruházással összefüggésben az I.r. alperest terhelő illeték és személyi jövedelemadó fizetési kötelezettséget, valamint a II.r. alperesnek az I.r. alperessel szemben felmerülő bizonytalan jövőbeni vagyoni jogi igényének a kielégítését. Azzal, hogy 2007. júliusában a felperest az ügyvédi névjegyzékből törölték, a fentiekben írt „vételár fizetési” kötelezettségét

teljesíteni nem tudta, ez pedig a teljesítés neki felróható okból való lehetetlenülését jelenti, azaz az I.r. alperes, mint kötelezett szabadult tartozása alól (Ptk. 312. § (3) bekezdés), ezért emiatt sem volt annak akadálya, hogy az ingatlanilletőség tulajdonjogát érintő egyezséget kössön a II.r. alperessel.

Nem vitatott azonban az, hogy a felperes ügyvédi megbízási szerződés alapján megbízottként képviselte a felperest a tényállásban írtak szerint, ezért a Ptk. 478. §-a alapján díjának megtérítését követelheti. Egyetért az ítélőtábla az elsőfokú bíróság azon okfejtésével, miszerint a felperesnek járó díj összege nem azonos az ingatlanilletőség szerződésben meghatározott 6.500.000,- Ft értékével. A felek megállapodásából kitűnően ez az ellenérték magában foglalta a vagyoni jogi perben való képviselet ellátását, amely a fentiek szerint nem, vagy csak részben valósult meg, továbbá az I.r. alperest terhelő részben bizonytalan kötelezettségek teljesítését is. Lényeges, hogy a korábbi ügyek ellátásáért az ingatlan értékébe beszámítandó díjazás összegét sem tartalmazza a 2005. május 20-i megállapodás. Mindezekre tekintettel - ahogyan azt az elsőfokú bíróság helytállóan megállapította - a Pp. 164. § (1) bekezdése alapján a felperest terhelte a végzett ügyvédi tevékenységgel kapcsolatos tények előadása, az érvényesíteni kívánt díjigényre vonatkozó elszámolás elkészítése, továbbá az azt alátámasztó bizonyítékok előterjesztése. Az elsőfokú bíróság a 2010. október 19. napján tartott tárgyaláson a Pp. 3. § (3) bekezdése alapján hozott 9. sorszámú végzésével a felperest a bizonyításra szoruló tények és a bizonyítási kötelezettség tekintetében szükséges tájékoztatással ellátta és figyelmeztette a mulasztás jogkövetkezményeire. A felperes ennek nem tett eleget, ezért az elsőfokú bíróság jogszerűen utasította el a másodlagosan előterjesztett keresetet az I. r. alperes által elismertet meghaladó részében.

A kifejtettekre tekintettel az ítélőtábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta, a marasztalási összeg után fizetendő késedelmi kamat mértékének a Ptk. 301. § (1) bekezdésében foglaltak szerinti pontosításával.

Az eredménytelenül fellebbező felperest a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte az alperesek jogi képviseletével felmerült 32/2003. (VIII.22.) IM. rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja, (5) és (6) bekezdése alapján megállapított perköltségének,

Pf.II.20.029/2011/6.szám

valamint az Itv. 74. § (3) bekezdése alapján alkalmazandó 6/1986. (VI. 26.) IM. rendelet 13. § (2) bekezdése alapján a személyes illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt fellebbezési eljárási illeték megfizetésére.

S z e g e d , 2011. március 30.

Dr.Szeghő Katalin sk.	Zanócné dr. Ocskó Erzsébet sk.	Bereczkyné dr. Lengyel Nóra sk.
a tanács elnöke	előadó bíró	táblabíró